

sejlruter over Nordatlanten og misbrug af nødsignaler, der svarer til kapitel V reglementerne 8 og 9 i sikkerhedskonventionen af 1960, burde tydeliggøres, således at førstnævnte bestemmelse gav udtryk for, at den kun bør gennemføres i samråd med de interesserede faglige organisationer, medens den sidstnævnte også bør nævne de med foreskrevne signaler forvekslelige signaler, som det allerede er sket i de internationale søvejsreglers regel 31, jfr. kgl. anordning nr. 299 af 13. november 1953.

Endelig har man ved nyaffattelsen af § 5, stk. 3, i overensstemmelse med den ordlyd, som de internationale søvejsreglers regel 13, a, har fået ved reglernes revision i 1960, jfr. betænkning nr. 333 i rækken af offentliggjorte kommissions- og udvalgsbetænkninger, ladet nævnelser af private kendings-tegn eller -signaler udgå.

Hertil sigter forslagene under nr. 2 og nr. 4.

Forslaget under nr. 3 tilsigter at bringe reglerne for sådanne administrative forskrifters udfærdigelse i overensstemmelse med nyere statsretlig praksis.

I en i „Efterretninger for Søfarende“ optaget henstilling har Søværnskommandoen fundet at måtte præcisere, at føreren af et skib, der på rejsen har udsendt nødsignaler, er forpligtet til, såfremt hjælp ikke længere er påkrævet, snarest muligt at tilbagekalde nødmeldingen. En sådan pligt består allerede, for så vidt angår udsendelse af nødsignaler pr. radio, i kraft af det internationale radioreglement; men adskillige søalarmer, foranlediget af visuelle nødsignaler, i danske og tilstødende farvande, som er blevet fortsat ud over det tidspunkt, da nødtilstanden var ophørt, har vist behovet for en regel, der kan håndhæves med lovs kraft. Hertil sigter forslaget under nr. 5.

I overensstemmelse med nyere lovgivningspraksis foreslås det at lade bestemmelsen om, at rejsning af tiltale for overtrædelse af loven eller de i dens medfør udfærdigede forskrifter er betinget af handelsministeriets begæring, udgå. Hertil sigter forslaget under nr. 8.

De øvrige forslag er af redaktionel karakter.